

# РЕШЕНИЕ

№ 1180

гр. София, 21.02.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в  
публично заседание на 01.02.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ:** Росица Драганова

**Ралица Романова**

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на  
прокурора Костов, като разгледа дело номер **7331** по описа за **2012** година  
докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид  
следното:

Производството по делото е образувано по касационна жалба на [фирма]  
срещу РЕШЕНИЕ на СРС по НАХД № 9544 по описа на СРС за 2011г., с което е  
потвърдено наказателно постановление /НП/ № 963/29.03.2011г. на Зам.  
началника на Столична митница, с което на касатора е наложена имуществена  
санкция в размер на 50 000лв. за нарушение на чл. 108 а, ал. 1 вр. чл. 100а от  
Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ и са отнети в полза на държавата  
подробно описаните в НП акцизни стоки.

По изложените в жалбата съображения - се моли решението да бъде отменено и  
вместо него да се постанови друго, с което да бъде отменено НП. В съдебно заседание  
жалбата се поддържа от адв. Х..

Ответникът оспорва чрез юрк. С..

Представителят на СГП предлага да не се уважава жалбата.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз  
основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и  
чл.218 от АПК, намери за установено следното:

С НП е наложена санкция за това, че при проверка на 29.07.2010г. в магазин на  
търговеца в[жк]е установено, че същият съхранява подробно описани в НП 602 бр.  
кутии цигари, без да притежава разрешение за продажба, съгласно чл. 100а ЗАДС,  
изискващо не само при продажбата, но и при съхраняване на такива продукти, поради

което деянието е в нарушение на чл. 108а, ал 1 ЗАДС . Посочено е, че към датата на проверката няма подадено заявление в срока по § 87 -30.04.2010г..

СРС, за да потвърди НП е приел, че същото е издадено от компетентен орган, без процесуални нарушения, като по същество деянието е напълно доказано. Обсъдени са основанията във връзка с чл.28 ЗАНН като съответно не са намерени основания за приложението му. Разгледани са всички възражения на ответника, вкл. във връзка със срока по § 87, който е приет за преклузивен и е направен извода, че от 30.04.2010г. неподалите заявления лица са били длъжни да спрат да осъществяват дейността си до получаване на ново разрешително. Прието е за недоказано твърдението, че жалбоподателят на 29.04.2010г. е бил в Митница София и съответно е направил опит да подаде заявление, но е бил върнат.

От друга страна в касационната жалба се твърди, че търговецът е имал регистрация по ЗАДС като ирелевантно обстоятелството, че същият не притежава разрешение за продажба на тютюневите изделия. Твърди се, че едва с изменението от 08.03.2011г. на чл. 100а ЗАДС се изисква търговецът да съхранява тютюневи изделия и да не притежава разрешение за продажба, за да бъде административно нарушение. Има позоваване на § 87, че ако лицата до 30.04.2010г. са подали заявление до получаването на разрешение или отказ могат да осъществяват дейността си. Визира се, че всъщност е налице отказ за издаване на разрешение, поради което търговецът през този период е можел да съхранява установените тютюневи изделия. Отново в касационната жалба се твърди, че се касае за маловажен случай, като се визира, че 602 бр. кутии могат да се приемат за лични нужди по критерия от чл. 4в от ППЗАДС. Твърди се, че броят им е незначителен, респ. се иска да бъде наложено санкция в намален размер по чл. 126б ЗАДС.

Съдът намира следното: доводите на касатора не са основание за отмяна на оспореното решение. Безспорно е установено, че търговецът е съхранявал описаните тютюневи изделия в търговския обект, без да има разрешение. Безспорно е установено, че до 30.04.2010г. заявление за ново разрешение не е било подавано. Редакцията на чл.100а към момента на установяване на деянието обхваща като съставомерни факти – изпълнителното деяние съхранява и липсата на която и да е от двете кумулативни предпоставки- или да няма регистрация или да няма разрешение т.е. дори да има регистрация, ако няма разрешение, както е понастоящем – има нарушение на чл.100а от ЗАДС.

В случая не се касае за маловажен случай, както е приел СРС, като в тази насока изцяло се споделят аргументите на СРС. Не може да се сподели твърдението на касатора, че е налице мълчалив отказ тъй като, за да има такъв ответникът трябва да е сезиран от търговеца, а заявление, както безспорно е приел СРС не се доказва да е подавано. Същият е обсъдил размера на глобата, като е констатирал, че тя е в минимален размер по чл.108а, ар.1 от ЗАДС –редакция ДВ бр.55/2010г.. След постановяване на решението на СРС обаче в чл.108а, ал.1 с ДВ бр.54/2012г. в сила от 17.07.2012г. настъпва законодателна промяна в размера на наказанието – и съответно имуществената санкция е от 2000 до 5000лв., което представлява по-благоприятен закон по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗАНН и съдът е длъжен да намали санкцията като замени определения минимум от 50 000лв. с по-благоприятния от 2000лв..

Водим от гореизложеното СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ на СРС по НАХД № 9544 по описа на СРС за 2011г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 963/29.03.2011г. на Зам. началника на Столична митница, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 50 000лв. за нарушение на чл. 108 а, ал. 1 вр. чл. 100а от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ и са отнети в полза на държавата подробно описаните в НП акцизни стоки.

ВМЕСТО НЕГО

ИЗМЕНЯ наказателното постановление като намалява санкцията от 50 000лв. на 2000лв..

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: